

Egy vári könnycsepp

Faddy Ferenc

*Talán már elhordták a vári szelek
a csöpp falusi port, ami ajkamról
két pohár közt elétek lehullt...
Talán tört mosolyom után sem
kutatnak már a névtelen délutánok,
ami eltűnt, mint ahogy hajnali könnyem
lány fordát felszürcsölték a végtelen
vizek... de szememben
még élnek a vári szobrok, s ott
egy torzó tövén messzi szemem Bácska
szívébe révedt... s talán
emlékszel még?! Okos galambkezed
tört vállamra tévedt,... s már érzem:
Nem fájt volna, ha ott a nyurga felhők ölén
a százados kövek felítetták volna
könyyemet!...*

*Igen, Arany Szalontán Shakespearet
fordított, s elárvult estéit
Molièrenek osztogatta, s lehet hogy
az utcák porából részemre is kihajt
egy csöpp virág!... de a zavart
szemek, amik itt ajkam vonalát
meg nem értik, örök kuszálthajjú
álmokat bontanak rám...*